

Czy lasów w Polsce ubywa? Fakty i dane

6.8.2026 - | Generalna Dyrekcja Lasów Państwowych

Według badania PBS 63% Polaków uważa, że lasów w naszym kraju ubywa. To nieprawda. Od 1946 roku powierzchnia lasów w Polsce wzrosła z ok. 6,5 mln ha do 9,49 mln ha. W 2024 r. osiągnęła najwyższą wartość od rozpoczęcia współczesnych pomiarów.

Skąd takie błędne przekonanie? Najczęściej wynika z obserwacji lokalnych. Widać zręby, skutki pożarów i inwestycji, natomiast znacznie rzadziej dostrzega się odnowienia lasu i długoterminowe zmiany jego powierzchni. Przez to łatwo odnieść wrażenie, że lasów jest coraz mniej.

Tymczasem dane obejmujące cały kraj pokazują inny obraz. Zarówno statystyki GUS, jak i wyniki Wielkoobszarowej Inwentaryzacji Stanu Lasu (WISL) potwierdzają, że **powierzchnia lasów nie maleje**, a jednocześnie rosną zasoby drewna i średni wiek drzewostanów.

Zanim jednak przejdziemy do szczegółowych danych, warto wyjaśnić jedno. W dyskusjach o lasach często używa się zamiennie pojęć „**powierzchnia lasów**” i „**lesistość**”, choć są to inne wskaźniki. Czym się różnią?

Czym różni się powierzchnia lasów od lesistości?

Powierzchnia lasów to powierzchnia użytków gruntowych zwanych „Ls” (bez gruntów związanych z gospodarką leśną, czyli bez budynków, dróg, placów itp.). Jest wykazywana w Ewidencji Gruntów i Budynków, nadzorowanym dla terytorium Polski przez Główny Urząd Geodezji i Kartografii. Powierzchnia lasów jest wyrażana w hektarach i wynosi obecnie **9 mln 289 tys. ha**.

Z powierzchnią lasów często mylona jest **lesistość**. Nie oznacza ona liczby hektarów lasu, lecz **udział powierzchni lasów w powierzchni całego kraju**, wyrażony w procentach. Obecnie lesistość Polski wynosi **29,6%**.

Udział lasów w całkowitej powierzchni kraju stale rośnie. **W 1946 roku lasy zajmowały 20,8% powierzchni kraju. Obecnie jest to blisko 30%, co oznacza wzrost o około 45% w stosunku do stanu z 1946 roku.**

Dlaczego powierzchnia lasów i lesistość nie zawsze zmieniają się tak samo?

Na pierwszy rzut oka powierzchnia lasów i lesistość powinny zmieniać się w podobnym kierunku. W praktyce nie zawsze tak jest. Jeżeli zmienia się sposób obliczania powierzchni kraju lub zakres uwzględnianych gruntów, wartość lesistości może ulec zmianie nawet wtedy, gdy powierzchnia lasów pozostaje niemal taka sama.

Tak stało się w ostatnich latach. Po zmianie metodologii GUS do powierzchni Polski włączono m.in. część morskich wód wewnętrznych oraz wód przybrzeżnych, co zwiększyło powierzchnię kraju stanowiącą mianownik przy obliczaniu lesistości. W efekcie wskaźnik lesistości nieznacznie się zmniejszył, choć powierzchnia lasów nadal rosła.

Jest to dobry przykład pokazujący, dlaczego pojedynczy wskaźnik, oderwany od metodologii jego

obliczania, może prowadzić do błędnych wniosków.

Czy polskie lasy są dziś w gorszym stanie niż kilkadziesiąt lat temu?

Dane dotyczące powierzchni lasów i lesistości, udostępniane przez GUS, pokazują lasy w Polsce pod względem ilościowym, ale nic nie mówią o ich jakości. Z kolei Wielkoobszarowa Inwentaryzacja Stanu Lasu (WISL) pozwala ocenić ich stan. Znajdują się tam m.in. informacje o wieku drzewostanów, zasobności lasów, składzie gatunkowym czy ilości martwego drewna.

Średni wiek lasów w zarządzie Lasów Państwowych systematycznie wzrasta

Jedną z najbardziej widocznych zmian jest wzrost wieku drzewostanów. Jeszcze kilkadziesiąt lat temu znaczny udział stanowiły młode lasy, powstałe po II wojnie światowej w wyniku szeroko prowadzonych zalesień oraz odbudowy terenów zniszczonych przez działania wojenne. W kolejnych dekadach lasy te stopniowo dojrzewały. W efekcie średni wiek drzewostanów w Lasach Państwowych systematycznie wzrasta, a udział starszych klas wieku jest dziś wyraźnie większy niż w drugiej połowie XX wieku.

Nie oznacza to oczywiście, że wszystkie lasy są stare. W każdym roku część drzewostanów osiąga wiek dojrzałości do odnowienia, w wyniku działań związanych z inicjowaniem i pielęgnowaniem odnowienia powstają nowe pokolenie lasu. Z punktu widzenia całego kraju obserwujemy jednak proces stopniowego starzenia się lasów.

W lasach jest więcej drewna niż dawniej

Drugim ważnym wskaźnikiem świadczącym o kondycji lasów jest zasobność, czyli przeciętna ilość drewna zgromadzonego na jednym hektarze lasu.

Według kolejnych edycji Wielkoobszarowej Inwentaryzacji Stanu Lasu zasobność drzewostanów w Polsce od wielu lat systematycznie rośnie. Oznacza to, że przeciętny hektar lasu zawiera dziś więcej drewna niż kilkadziesiąt lat temu.

Nie wynika to wyłącznie z większego wieku drzewostanów. Wpływ mają również m.in. zmiany sposobu zagospodarowania lasów, przebudowa części drzewostanów, zmiana klimatu oraz ograniczenie użytkowania w wielu obszarach objętych dodatkowymi formami ochrony.

Zmienia się skład gatunkowy lasów w Lasach Państwowych

W debacie publicznej często pojawia się również opinia, że polskie lasy to przede wszystkim monokultury sosnowe. Rzeczywiście sosna pozostaje najliczniejszym gatunkiem lasotwórczym w Polsce, jednak skład gatunkowy lasów stopniowo się zmienia. Dane WISL i „Raportu o stanie lasów” wskazują na wzrost udziału gatunków liściastych w lasach zarządzanych przez Lasy Państwowe. Jest to efekt działań prowadzonych przez leśników – wieloletniej przebudowy części drzewostanów oraz dostosowywania ich do warunków siedliskowych i zmiany klimatu. Zwiększenie udziału drzew liściastych to proces rozłożony na dziesięciolecia. Na ubogich siedliskach w dalszym ciągu gatunkiem dominującym pozostanie sosna.

Nowoczesna ocena stanu lasów

Ocena stanu lasów nie ogranicza się dziś do ilości drewna. Współczesne inwentaryzacje obejmują również parametry, które jeszcze kilkadziesiąt lat temu nie były przedmiotem systematycznych pomiarów lub nie miały tak dużego znaczenia w ocenie stanu ekosystemów. Dotyczy to m.in. ilości martwego drewna, obecności drzew biocenotycznych, różnorodności gatunkowej czy wpływu zmian klimatu na kondycję drzewostanów.

Martwe drewno i jego znaczenie

Tak zwane drewno martwe (stojące i leżące), stanowiące środowisko życia tysięcy organizmów, jest kluczowym elementem dla zachowania bioróżnorodności. Zgodnie z najnowszymi wynikami Wielkoobszarowej Inwentaryzacji Stanu Lasu (WISL 2021–2025), łączna miąższość drzew martwych we wszystkich polskich lasach wynosi obecnie niemal 115,7 mln m³. Oznacza to, że średnio na każdy hektar polskiego lasu przypada 12,5 m³ martwego drewna. Warto zaznaczyć, że wskaźnik ten jest zróżnicowany w zależności od formy własności – w parkach narodowych osiąga on poziom 54,7 m³/ha, w lasach zarządzanych przez Lasy Państwowe wynosi 11,8 m³/ha, a w lasach prywatnych 9,9 m³/ha. Dane te pokazują, że polskie leśnictwo uwzględnia potrzebę pozostawiania w lesie martwego drewna, a tym samym świadomego budowania odporności ekosystemów.

Oczywiście nie wszystkie wskaźniki świadczące o kondycji lasów poprawiają się. W ostatnich latach polskie lasy coraz silniej odczuwają skutki susz, ekstremalnych zjawisk pogodowych oraz pojawiania się nowych szkodników i patogenów. W wielu regionach skutki tych zjawisk wymagają prowadzenia działań ochronnych, w tym – tam, gdzie jest to uzasadnione – cięć sanitarnych oraz przebudowy części drzewostanów. Podobne wyzwania związane ze zmianami klimatu, suszami, ekstremalnymi zjawiskami pogodowymi oraz wzrostem presji szkodników i chorób obserwowane są w lasach całej Europy.

Najczęściej powtarzane mity

- **„Przecież wszędzie widać zręby. Jak można twierdzić, że lasów nie ubywa?”**

Zręby należą do najbardziej widocznych elementów gospodarki leśnej i często budzą emocje. Choć mogą sprawiać wrażenie trwałego usunięcia lasu, w rzeczywistości stanowią jeden z etapów odnowienia drzewostanu.

Zgodnie z ustawą o lasach powierzchnie, na których pozyskano drewno, podlegają odnowieniu. Oznacza to, że grunt nadal pozostaje lasem, choć przez pewien czas nie jest pokryty drzewostanem. W kolejnych latach pojawia się na nim nowe pokolenie drzew – naturalnie lub poprzez odnowienie prowadzone przez leśników.

Z punktu widzenia statystyki powierzchnia taka **nie przestaje być lasem**, podobnie jak pole po żniwach nie przestaje być gruntem rolnym.

- **„Tempo zalesień spadło, więc lasów zaczną ubywać”**

To prawda, że tempo nowych zalesień jest obecnie niższe niż na początku XXI wieku. Wynika to

przede wszystkim z ograniczonej dostępności gruntów przeznaczonych do zalesień oraz zmian w sposobie użytkowania gruntów rolnych.

Nie oznacza to jednak, że powierzchnia lasów zaczęła się zmniejszać. Dane GUS pokazują, że mimo spowolnienia nowych zalesień bilans zmian pozostaje dodatni. Powierzchnia lasów nadal rośnie, choć wolniej niż w okresie intensywnych programów zalesieniowych realizowanych po wejściu Polski do Unii Europejskiej.

- **„Las znika pod drogi i inwestycje”**

Takie sytuacje rzeczywiście mają miejsce.

Część gruntów leśnych jest wyłączana z produkcji leśnej pod budowę dróg, linii kolejowych, sieci energetycznych czy innych inwestycji celu publicznego. Są to jednak powierzchnie ewidencjonowane i uwzględniane w krajowych statystykach.

Jednocześnie do zasobów leśnych włączane są nowe powierzchnie – zarówno poprzez planowe zalesienia, jak i naturalną sukcesję. Ostateczny bilans tych procesów pozostaje dodatni, co znajduje odzwierciedlenie w danych GUS.

- **„Polskie lasy to głównie monokultury sosnowe”**

Sosna nadal pozostaje najliczniejszym gatunkiem lasotwórczym w Polsce i zajmuje około 58% powierzchni lasów. Wynika to zarówno z warunków siedliskowych – znaczna część kraju to siedliska odpowiednie właśnie dla sosny – jak i ze sposobów odbudowy lasów po II wojnie światowej. Jednocześnie od wielu lat stopniowo zwiększa się udział gatunków liściastych, zwłaszcza dębu i buka, co wynika z przebudowy części drzewostanów oraz dostosowywania ich składu do warunków siedliskowych i wyzwań związanych ze zmianami klimatu. Proces ten jest rozłożony na dziesięciolecia, ponieważ zmiana składu gatunkowego lasów zachodzi wraz z kolejnymi pokoleniami drzewostanów.

- **„Skoro wycina się drzewa, to lasów musi ubywać”**

To jeden z najczęściej spotykanych skrótów myślowych. Pozyskanie drewna oznacza usunięcie części lub całości drzewostanu, ale nie oznacza automatycznie likwidacji lasu. W zdecydowanej większości przypadków grunt zachowuje swoje przeznaczenie leśne, a jego odnowienie jest obowiązkiem wynikającym z ustawy o lasach.

- **„Ale przecież ja widzę, że lasów jest mniej”**

To zdanie bardzo często pojawia się w dyskusjach internetowych i warto potraktować je poważnie.

Każdy z nas obserwuje przede wszystkim lasy znajdujące się w swojej okolicy. Jeśli w ostatnich latach prowadzono tam cięcia związane z odnowieniem lasu, usuwaniem skutków huraganów, gradacji owadów lub zamierania drzew, można odnieść wrażenie, że las znika.

Statystyki opisują jednak sytuację całego kraju. Dlatego lokalna obserwacja i dane krajowe nie muszą się wykluczać. W konkretnym miejscu krajobraz może się zmienić, podczas gdy w skali Polski powierzchnia lasów pozostaje stabilna lub rośnie.

Warto również pamiętać, że las jest ekosystemem zmieniającym się w czasie. Miejsce, które dziś wygląda jak otwarta powierzchnia po odnowieniu, za kilka lat będzie już pokryte młodym pokoleniem drzew, a z biegiem lat ponownie nabierze cech dojrzałego lasu. Powrót w to samo miejsce po kilku, kilkunastu czy kilkudziesięciu latach pozwala zobaczyć proces, którego nie da się dostrzec podczas jednorazowej wizyty.

To właśnie dlatego w fact-checkingu tak ważne jest odróżnienie obserwacji lokalnej od danych opisujących zjawisko w skali całego kraju.

Podsumowanie

Czy lasów w Polsce ubywa? Nie. Dane GUS oraz Wielkoobszarowej Inwentaryzacji Stanu Lasu nie potwierdzają tej tezy. Wręcz przeciwnie – powierzchnia lasów od wielu dziesięcioleci systematycznie rośnie. Jednocześnie zmienia się ich struktura wiekowa, skład gatunkowy oraz wyzwania związane ze zmianą klimatu. Dlatego dyskusja o przyszłości polskich lasów powinna opierać się na sprawdzonych danych i właściwej interpretacji faktów. Tylko wtedy można rzetelnie rozmawiać o ochronie i użytkowaniu lasów w zmieniającym się świecie.

Źródła:

1. Biuro Urządzania Lasu i Geodezji Leśnej, Wielkoobszarowa Inwentaryzacja Stanu Lasu. Wyniki za okres 2021-2025, Sękocin Stary 2025 [online], [dostęp: 8.07.2026].
2. *Raport o stanie lasów w Polsce 2024*, ORWLP w Bedoniu, Warszawa 2025 [online], [dostęp: 8.07.2026].
3. European Forest Institute, State of Europe's Forests 2025, Ministerial Conference on the Protection of Forests in Europe – FOREST EUROPE [online], [dostęp: 07.2026].
4. Główny Urząd Statystyczny, Rocznik Statystyczny Leśnictwa 2025, Warszawa 2025 [online], [dostęp: 8.07.2026].

<https://www.lasy.gov.pl/pl/informacje/aktualnosci/czy-lasow-w-polsce-ubywa-fakty-i-dane>